

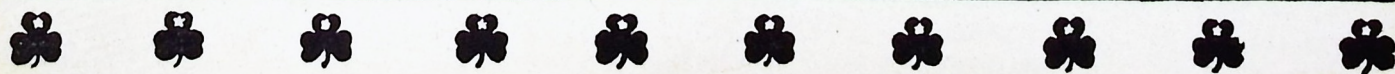
PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

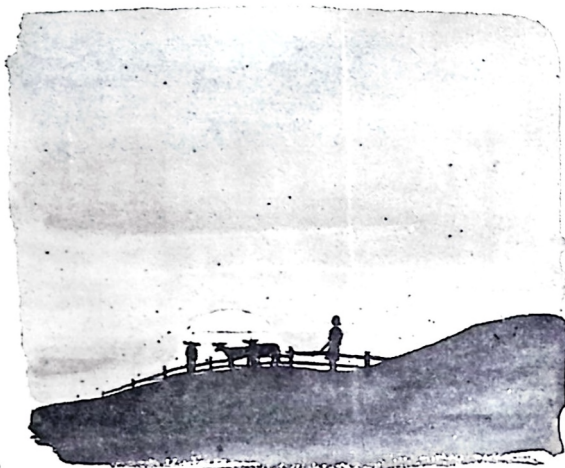

Vær ridderlig og hjælpsom mod enhver!

NR. 5 * JULI 1945 * AARGANG 28

MAANEDENS VERS

Pigens Morgen

*Sig mig, hvad dybt Du i Dagningen fandt,
Pige, som ser imod Gryet.
Glæder Dig Skyens glødende Kant?
Fik Du en Lykke fornyet?
Fik Dine Øjne det vældende Blaa
ved imod Morgener aabne at staa?
Horte Du nys i det fjerne
Kalvenes Brøl mod en Stjerne?*

*Mørket staar endnu til Midten af Straa,
medens de østlige Vinde
blæser et klarere, klarere Blaa
ind over Flade og Tinde.
Fuglene kvidrer et stigende Spil,
som var det derved, at Dagen blev til,
nu glider Solryggens Bue
op som en glødende Tue.*

*Pige! En straalende Morgen mer
kom for at vække og vandre. —
I Dine Øjne, som vaager og ser,
ligger dog Slummer af andre,
af Dine Mødres i Menneskets Vaar,
af Dine Dotres om tusinde Aar,
mer end en Morgen kan vække,
spejlet i Søer og Bække.*

Thøger Larsen.

Kære Spejdere!

Jeg oplevede forleden, at en lille Dreng, han kunde vel være en 6 Aar, blev kørt ind paa en Operationsstue for at gennemgaa en lille Operation. Han var naturligvis en Del beklemt, og da han skulde bedøves, begyndte han at klynke lidt inde i Æthermasken og at sparke fra sig. Men pludselig laa han roligt, og vi hørte ham sige inde i Masken: „Jeg vil og jeg skal!“ — og et Øjeblik efter sov han.

Jeg synes, at det var en lille god Oplevelse. Og den behøver slet ingen Kommentarer.

*

Og nu er det Sommer. Mange af jer har allerede været i Sommerlejr, og andre har travlt med Forberedelserne og med at glæde sig til, de skal afsted. For os, der er gamle af Dage, er det baade forunderligt og vidunderligt, at Lejrene har kunnet gennemføres i alle Krigsaarene, og at det ogsaa skal lykkes i Aar, hvor alt paa Forhaand saa saa haabløst ud, at faa jer ud til Sommeren, og Eventyret og de store Vejr, der gaar over Bakkerne.

Se jer nu godt om i jeres gamle Land og glæd jer over, at det er jeres — og over, at der alligevel gik saa forunderligt faa Skaar af det. Gaa op paa den højeste Bakke, I kan finde, og se ud over Landskabet med de bølgede Marker og de mange smaa Gaarde, glæd jeg over de mange, blanke Køer, der tygger deres sindige Drov, og tænk over, hvad ogsaa de betyder for jeres Fremtid og Sundhed, og mens den danske Blæst rusker i Græsset og jeres solblegede Haar, og mens I fylder jeres Hjerter med Taknemmelighed over Freden, Fællesskabet og Fremtiden, nynner I en lille god, dansk Sang. Jeg vilde foreslaa:

Slider Byen, danske Mand,
altfor stærkt din Trøje,
tag et Maal af Danmarks Land
fra dets egne Høje.
Synet — fjernt af Banker lukt —
bliver frit mod Bælt og Bugt,
— stemningsfuldt som Hejreflugt
om Kvæld, naar Sol gaar under.

Fromse

POSTBOX.

Fromse sender jer alle sin gladeste Befrielses- og Postboxhilsen. Hun gaar ud fra, at I har brugt de lange Vintre og Mørklægningsaftener godt til Sprogstudier, at I har læst mange engelske, franske og svenske Bøger, saa I er rede til at begynde at korrespondere med Kammerater rundt om i hele Verden. Ja, lyder det ikke dejligt, hele Verden! Døren er slaaet op paa vid Gab, og inden længe vil igen alle Veje føre alle Vegne hen. Hvem vil Du skrive med?

Foreløbig ønsker 2 indenlandske Spejdere at korrespondere paa Morse med Spejdere fra Bornholm, helst Gudhjem (15—16 Aar).

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU ANNESOFIE HERMANN

Bag Fangelejrens Pigtraad

2 gamle Hellerupspejdere, Læge Borghild Andersen og Maler Aase Engholm, maatte for deres gode Gerningers Skyld tilbringe et halvt Aar i Frøslevlejren, og her fortæller de „Pigespejderne“s Læsere om Livet i en Fangelejr. De har begge skrevet til mig derom, og her har I Brudstykker af deres Breve:

Naar jeg ser tilbage paa mit Ophold i Frøslev, føler jeg det som en Oplevelse, jeg nødig vilde undvære. Kun den, der selv har prøvet det, forstaar, hvor mærkeligt rig en saadan Tilværelse kan være, afvekslende, spændende, meget glædelig og meget sørgelig. For os, der har prøvet det, har Opholdet været et langt og opdragende Kursus i, hvordan man kan leve i Fangenskab og dog gøre Tilværelsen taalelig for andre og en selv. Hjemme har vi i vor Tilværelse over for vor Familie, vore Venner, ja, selv over for vore allernærmeste skjulte Kroge, hvor de ikke trænger ind. Men i Frøslev havde vi ikke boet paa Stue sammen i 8 Dage, før vi havde udleveret os paa godt og ondt. Naar man skal leve klods op ad hinanden Dag ud og Dag ind, kan man ikke spille en Rolle eller anlægge en Maske, ens Fejl og Dyder kommer hurtigt for en Dag, og man maa lære at bære over med hinandens Fejl og hjælpe hinanden over smaa Svagheder og Vanskeligheder. Jeg tror, at det, vi savnede mest, var Ro, vi havde ikke en lille bitte Krog for os selv. Vi maatte dele hinandens Sorger og Bekymringer, hjælpe dem, der tog Bekymringerne paa Forskud, og vi maatte vænne os til, at nogle sang Klagesange hele Dagen.

Naturligvis levede vi højt paa Rygterne. Naar nye Mennesker kom til, kastede vi os over dem for at faa de sidste Nyheder, og saa dukkede alle de indsmuglede og

forbudte Kort frem: Saa langt var de allierede nu — nu kunde der ikke være langt tilbage. Men det skete jo ogsaa, at Rygterne satte Humøret ned og fik de tristeste til at fortvivle. Sværest var det med Humøret, hver Gang der var Tale om nye Tysklandstransporter. Især den sidste store Tysklandstransport glemmer vi aldrig. I en mørk, kold Morgenstund lod Appellen som sædvanlig Kl. 6½ — ikke mere uhyggelig end ellers — og vi tumlede sovndrukne ud af vore Senge og stillede op ude paa Gangen 3 og 3, men Vagten kom ikke.

Appellen afblæstes, uden at Vagten viste sig. Uroen begynder at brede sig. Er der flygtet nogen fra Lejren? Faa Øjeblikke efter lyder Appellen igen, og igen gaar vi hver til sit, uden at Vagten har vist sig. — Men nu breder Rygtet sig med Lynets Fart: Tysklandstransport! Først vil vi ikke tro paa det, det var blevet os lovet, at ikke flere skulde sendes sydpaa, og vi havde slaaet os til Ro med Tanken om, at saadan, som Krigen stod nu, kunde der heller ingen Raison være i at sende flere sydpaa. Transportvanskelighederne var ogsaa for store. — En af Kvinderne fik gennem Pigtraaden Bud om, at hendes Mand skulde med, en anden fik Besked om, at baade hendes Mand og Søn skulde afsted, — men den sidste slap paa mirakulos Maade: da han fik Meddelelsen om, at han skulde afsted, blev han saa forskrækket, at han sprang ned fra sin Køje, og derved blev et Brøk, han havde, indeklemt; han maatte straks paa Operationsbordet og undgik paa denne mærkelige Maade at komme med. Men ellers var der 263, der skulde afsted. Det var endnu sort Nat udenfor, men Skodderne blev ikke slaaet fra og Dørene ikke laaset op, vi maatte naturligvis intet vide. Vi hørte Larmen fra Bilmotorer udenfor. Mad fik vi ikke, men det var der heller ingen, der havde Sans for nu, Brændsel fik vi heller ikke, meget stille og rastløse gik vi

rundt, mens den graa Morgen begyndte at sive ind gennem Skodderne. Til sidst kunde vi skimte 3 Lastbiler; vi saa Mand efter Mand i en Uendelighed komme gaaende fra det sydostlige Taarn med deres lille Pakke under Armen, og de blev stuvet sammen staaende i Bilerne. De vinkede og vinkede og raabte smaa, opmuntrende Bemærkninger, mens de rullede afsted, mod Syd, mod en uvis og haard Skæbne.

Hele Lejren var som uddød, ingen færdedes udenfor Barakkerne, det hele var saa grænseløst meningsløst og saa iøjnefaldende urimeligt. De tyske Vagtposter havde drukket sig fulde og turde ikke se os i Øjnene, og de, der havde oplevet flere Transporter, sagde, at det var Tilfældet, hver Gang en Transport gik sydpaa.

Nu kan I spørge: Jamen, hvordan klarer man at holde Humøret højt, naar Tilværelsen er saa uvis? Vi var alle klare over, at det gjaldt om, at vi beskæftigede os saa vidt muligt, og vi havde ogsaa meget travlt. Med Mændene paa den anden Side Pigtraaden maatte vi ikke have nogen Form for Samkvem, men mens det oprindeligt var forbudt, at Kvinderne tog sig af Mændenes Tøj, vaskede og reparerede det, saa det maatte gøres i Smug, blev det efterhaanden tolereret, og de fleste af Kvinderne havde deres Tøjkærester at sørge for. Til Gengæld sørgede Mændene for lidt rigeligere med Brændsel, end tilladt var, saa vi havde det godt lunt indendørs. Takket være Brændselet fik vi ogsaa megen Tid til at gaa med at bage, det foregik paa en Pande, men det gik udmærket; Fødselsdage skulde fejres, Halve- og Helaarsdage for Beboernes Ankomst til Frøslev, og Julen blev meget festlig. Af Ansigtsservietter og Indpakningspapir lavedes den nydeligste Juletræspynt; Gerda Ploug Sarp fremstillede en Julekrybbe med en dejlig Stjernehimlen over, og andre lavede af, hvad de havde, en grødspisende Nisse og Kat. Ogsaa ved den Lejlighed bagte vi naturligvis Julekager paa Stegepanden.

Foredrag holdt vi ogsaa, det var egentlig ikke tilladt, men meget gennemførtes efter Sengetid, naar Vagten var gaaet; vi havde HVEM-VED-HVAD-Konkurrencer Stue mod Stue med den bedste Stue som Dommere næste Gang. Beboere med selskabelige Talenter og ekstra sprudlende Humør var selvfølgelig særlig skattede, og det var en Sorg, naar de blev udskrevet.

En særlig glad Sjæl var Chris, der kom tilbage fra Forhør, hvor hun paa Spørgsmaalet, om hun ikke snart ønskede at komme hjem, havde svaret, at hun hellere vilde blive hos sine Kammerater, hvor hun befandt sig godt, og sammen med dem befries af Montgomery! Dommeren indlod sig ikke paa Kommentarer, men hun blev ikke desto mindre sendt hjem samme Eftermiddag — og det var svært at undvære hende.

Vi glemmer heller ikke Johannes straalende Eksempel. Hendes Mand og hendes eneste og prægtige Søn var blevet skudt under Sabotage, og hendes Sorg var dyb og smertelig, men aldrig beklagede hun sig; med sit stille, tapre Smil var hun tværtimod til stor Opmuntring og Trøst for alle. Og hændte det en enkelt Gang, at Minderne overvældede hende, skilte hun sig stille ud fra os andre, stod lidt ved Vinduet og vendte saa tilbage for at være med i Fællesskabet og hjælpe overalt, hvor der var Brug for hende.

Mange har sagt, at Frøslev er det triste, ødste Sted, men jeg synes, at der var kont, især maaske nok i Vinter: Pigtraaden lignede om Morgenen ganske de dejligste Juleguirlander, Granerne stod tunge af Sne, mens Skyerne jog over Himlen. Og jeg tror aldrig, jeg har set saa smukke Solnedgange som her, røde, gyldne, violette afstribet af mærkelige næsten sorte Skyer. Een eneste lille Fugl havde vi i Vinter, en Rødkælk, tror jeg det var, men ved Foraarstid blev der et vældigt Fugleliv. Svane-flokkene fløj hen over os, og vi stod ved Pigtraaden ud mod Skoven og øvede os i at skelne de mange Fuglestemmer fra hinanden.

Til sidste skriver Borghild:

Det var en Kæmpechance, som vi sikkert aldrig senere i Livet faar — denne at opleve en saa fuldstændig Ligestillethed. Alle vurderedes og behandledes udelukkende efter deres Opførsel og Evne til Fællesskabet.

Alle sagde Du til hinanden og Fornavn; vi ankom uden Forhaandsstempel af nogen Art, uden Titel, Rang eller Elegance. Hvor har man ikke tid i Livet ønsket sig at maatte mødes med sine Medmennesker paa denne Maade — paa fuldstændig Ligefod og uden falsk Glimmer!

★

“Good Luck“ Second Team!

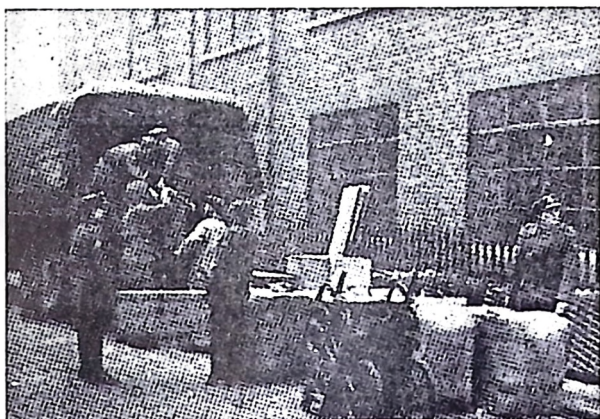
Bud fra England.

Efter den store Jubel, der fyldte os i Befrielsens Dage og den derpaa følgende Mathed, er der i os alle opstaaet en ny og frodig Nysgerrighed: Hvordan er det gaaet vore Kammerater rundt om i andre Lande? Næste Gang fortæller de svenske Pigespejderes Redaktør jer om svensk Spejderliv under Krigen, og i Dag skal jeg give jer et Uddrag af THE GUIDE. Korpset har faaet en Samling engelske Pigespejderblade, der fortæller om, hvordan Førere og store Spejdere i store Træningslejre har trænet med Hjelpearbejde for Øje. Træningerne har været ikke mindre end et Aar og har omfattet Sygepleje, Automobilkørsel, primitiv Madlavning, Barnepleje, Kursus i sociale Problemer, foruden at den har givet Deltagerne en haard fysisk Træning. — Yngre Spejdere har tjent og samlet Penge sammen, saadan at gennemsnitligt hver Pigespejder i England har samlet 6,6 Pund, der er blevet benyttet til at udstyre store Ambulance-, Transport- og Køkkenbiler. Artiklen her handler om, hvordan det andet Hold starter:

„Hovedkvarteret er pludselig meget stille, meget stort og ganske tomt. Dagene er ligesom blevet længere og mere kedsommelige. Vort II. G. I. S.*) Hold er rejst!

For fjorten Dage siden var de ved at pakke deres Lastbiler. Paa Alverdens Pigespejderdag kom Ordren til Afrejse endelig, og deres lange Ventetid var forbi. De skulde

*) Guides International Service.

i Løbet af 48 Timer startede med Nordvesteuropa som Maal, — selv haabede de paa Holland, hvor de vidste, at der vilde være nok at gøre for netop deres specielle Hold. De forlod os her i Hovedkvarteret Fredag Aften, en taaget, regndisat Aften med en kold, bitter Blæst, som fik deres Khakioverklædninger til at se lune og formaalstjenlige ud.

For blot en Uge siden havde vi set dem i fineste Galla paa Vej til Buckingham Palace for at modtage den Ære at blive inspiceret af Hendes Majestæt Dronningen. At de nu havde faaet Udrejsetilladelsen, var som en Drøm. Dette var den Virkelighed, som de havde drømt om, og med hvilken for Øje de havde trænet saa maalbevidst. Det voldede ingen Kvaler at faa de sidste pakket. Det gik mere glat og en hel Del roligere, end naar en almindelig Trop slaar Lejr! Miss Hughes, der var andet Holds Leder, overvaagede hele Eftermiddagen, at det hele gik metodisk til, hun havde Øje for selv den mindste Detaille. Der blev pakket: fuldt Udstyr for et Hospital paa 50 Senge, Sengeklæder, Medikamenter, Forbindssager, Udstyr til Operationsstue, Køkkensager — alt.

Hvor de end maatte lande, behøver de blot at pakke op — og begynde at arbejde. Man saa Dr. Croft ruge tankefuldt over forskellige mærkelige og mærkværdigt udseende Pakker af særlig Skrøbelighed, øjensynlig en dyrebar Skat for Doktoren. Da Klokken var ti Minutter i seks, var der en eller anden, der sagde: „Nu er de parate!“

Vi gik ned og saa Chaufførerne (ogsaa Pigespejdere) i deres Slacks svinge sig op paa deres høje Chaufførsæder. Ganske langsomt og besindigt Tomme for Tomme bakkede den graa „Elefantbil“ mellem 2 Ambulancer. Der lød Tilraab, Raad (gode og mindre gode) og Spøgefuldheder fra Tilskuerne.

Ogsaa vi maatte tage det muntert, vi, som skulde blive tilbage.

Og netop som Klokken slog seks, og det ringede Angulus fra Katedralen, og et sidste Glimt af Solnedgangsslyset mellem forrevne Skyer ramte det gyldne Treklover paa Leder-vognen, kørte de langsomt afsted. Det sidste Glimt vi saa, var deres australske Leder, Dr. Ross, der stod i den bageste Ambulance og vinkede Farvel.

„On, up, over the horizon —“ og nu er to af vore Hold i Felten, og Lederen af tredje Hold er allerede i Færd med at lægge de forberedende Planer. En Drøm, der blev drømt i Farens Dage, syntes at være blevet en Realitet, da denne Konvoj rejste afsted.

Mange andre vil følge efter, naar Tid og Omstændigheder tillader det.“

★

Allehaande

Jeg vil gerne til Septemberbladet have Lejrreferater og gode Billeder, hvilket vil sige, at disse skal være mig i Hænde inden den 10. August.

★

Film er saa dyre i Aar og vanskelige at faa fat i. Hvad om du tog en spids Blyant og et Stykke Papir med og tegnede lidt i Stedet for?

★

Der er nogle rare Spejdere, der mellem Aar og Dag fortæller, at de gerne vil forsøge sig som Journalister i Bladets Spalter, der er f. Eks. Nora Hansen i Brande, Adé Hjalmar Jensen i Hellerup, Hanne Flensborg Thomsen i Charlottenlund. Det er ikke fordi vi ikke har Stof nok, for det har vi, men det frisker at se nye Penne og andre Perspektiver. Tænk over det til efter Sommerferien, hvor der begynder et helt nyt Kapitel.

★

Tidt faar jeg rare Breve, som jeg gerne vilde naa at svare paa, men det kniber ærligt og redeligt med Tiden, — saa jeg kan kun love fortsat at gøre mit bedste. Jeg kan godt lide, naar der med Meddelelserne om nye Førsteklassesspejdere og sligt følger et Par smaa venlige Ord, saa jeg kan mærke, at det er Mennesker og ikke Skrive-maskiner, der skriver. Tak for dem.

Venlig Hilsen — god Sommerferie ønsker

Bladtrollden og Redaktøren.

Kære Patruljeførere!

Sommerferien staar for Døren, og snart skal vi ud til Skov og Strand med Teltene. Jeg vil ønske, at saa mange som muligt af jer er med derude. Mon I selv er klar over, hvor meget det betyder for jeres Tropsførere at have sine Patruljeførere med i Lejren?

I kan hjælpe saa utroligt meget til, at Sommerlejren bliver den Oplevelse for alle, som den gerne skulde blive. Hvormed da?

Jo, husk paa, at I er Førere for jeres Patrulje og skal lære jeres Spejdere, hvordan de indretter sig i Teltet og holder Orden. I skal med Liv og Lyst tage fat paa Dagens Job, der er jeres Patruljes, og med den faa det bedste mulige ud af det. Alt det, I kommer ud for, er en Opgave, en Prøve paa jeres Kræfter.

Maaske har I Tjansen med at lave Havregrød — ja, saa er det en Opgave til jer at lave Grøden netop saa lind, som den skal være, og tilpas saltet og færdig paa det rette Tidspunkt, saa den ikke staar og bliver kold. Maaske skal I samtidig smøre Brød og lave Vand til The, saa der er flere Opgaver paa een Gang. Det gør det hele sværere, — men ikke sandt — en rigtig Patrulje lægger Kræfterne i og viser, at Træningsturene og Patruljemøderne ikke har været forgæves, saa I baade kan tilrettelægge Arbejdet, beregne Tid og gennemføre det.

Hvis hver Patruljefører tager sig af sin Patrulje og sit Telt og lærer fra sig, alt det hun véd, til sine Spejdere,

saa kan I tro, at det er dejligt at være med jeres Tropa i Lejr. Det er jo saadan, at enhver Ting kan ses fra 2 Sider, og et hvilket som helst Arbejde kan være et kedeligt „Slavearbejde“ eller en Opgave fuld af Muligheder.

Der er en Ting, jeg særlig gerne vil huske jer paa, det er at sørge for, at alle Patruljens Spejdere er med i Kammeratskabet. Ingen lille, ny Spejder, eller hende, som maaske har det mere i Hovedet end i Fingrene, maa føle sig tilovers i Lejrens Arbejde. Du vil altid kunne finde et Hverv, som du kan betro dem. Du har maaske en venskkelig Spejder med. Hende, som løber fra en halvskuret Gryde og som leger Skovtur, naar I har travlt med at samle Brænde til Lejrbaalet. Den Spejder lægger haardt Beslag paa din Taalmodighed — men du maa se ved Patruljens Hjælp, til Nød din Tropsførers, at faa hende med i Fællesskabet alligevel. Sagen er jo, at hun endnu ikke har opdaget, hvad det vil sige, dels at være en rigtig Spejder af Sind, og dels er det slet ikke gaet op for hende, at hele Lejrlivet er een stor, god Sport, om det saa er at finde det bedste Brænde, opfinde det snedigste Stativ til Køkkenet, passe Teltet eller skrælle Kartofler paa uanet Rekord-Tid.

Det er det, du skal hjælpe hende og hele Patruljen til, Patruljefører!

God Ferie, Sol og Sommer alle!

Vibs.

Stubbekøbing Tropa har haft den Sorg at miste en Spejder, Kirsten Pedersen, der blev slaaet ihjel sammen med sin Mor ved en Togulykke. Vi vil savne Kirsten, som var en sød og ivrig Spejder. Ære være hendes Minde.

Med Spejderhilsen.
Dorrit Malling.

Hvad Grøftekanten kan give os

Som Spejder du lærer saa mange Ting at kende,
og vi vil nu dit Blik mod Grøftekanten vende.
De mange, vilde Planter, der jo som Ukrudt staa,
de kan dig Sundhed give, og gratis du dem faa.
Det er saa sjovt at lave Mad af saa mærkelige Ting
og i Naturen vandre vagtsomme omkring.

GRØFTEKANTENS SPEJDERRETTER:

Sylfideomelet med Molleaa-stuvning.

3 Æg,
9 Spsk. Mælk,
Salt, Peber,
20 g Smør.

— Æggeblommerne røres godt, Salt og Peber tilsættes; Mælken irøres, hvorefter de stivpiskede Hvider vendes forsigtigt i. Smørret smeltes paa Panden, Æggemassen slaas ud derpaa. Panden stilles paa Gløder i ca. et Kvarter. Omeletten vendes over paa et Fad og fyldes med *Molleaa-stuvning*: Unge Skræppeblade, Blade af hulkravet Korderiver og Skvalderkaal. Disse skylles grundigt, dampes møre i ganske lidt Vand, hakkes og røres i en ikke for stiv Kartoffelmos.

Fænosalat:

En Marinade laves af 2 haardkogte Æggeblommer, 1 Tsk. Sennep, lidt Løgssaft, lidt konc. Citronsaft, Salt, Peber og Sukker.

Heri vendes fint skaarne Blade af unge Brændenælder, Skovsyre, Mælkebøtte og Tusindfryd. Æggehviden kan hakkes og drysses over.

Spejdernes Mareridt, „Spinat“:

Blade af Agersennep, Okseøje, Røllike, Skvalderkaal, ung Følfoed o. lign. Skylles grundigt, dampes møre og hakkes. En Jævning af Mel og Mælk hældes paa og koges et Par Minutter, smages til med Salt.

Kokkedalsuppe med Mosedrys (6 Pers.):

Rødkløver. Døvnælde, Brændenælde og hvid Okseøje — ialt 400 g.

1 Spisk. Smør,
2 Liter Vand,
25 g Mel,
Røllike,
1 Æg.

Planterne skylles grundigt, koges ca. 20 Min. i Vandet og hakkes fint. Smør og Mel afbages og spædes med Urte-vandet, hvorefter Grønsagerne tilsættes. En pikant Smag faas ved Tilsætning af Røllike, der lige skal have et Opkog. Smages til med Salt og lidt Sukker. Ved Anretningen tilsættes *Mosedrys*: eet Æg koges 9 Minutter, Blommen tages ud og gnides gennem en Sigte ned i Suppen.

Grønt Drys til „Klemmer“ — Karseerstatning:

Vild Kørvel, Skovsyre, Røllike, Hønsetarm. Bladene snittes i ganske fine Strimler og drysses paa Maden.

Hli.

Dansk Kunst, du bør kende

Rytterstatue af Frederik V paa Amalienborg Slotsplads

Frederik V har som saa mange andre gode Danskere i lang Tid „været under Jorden“. Tykke Mure skjulte helt den skønne Statue og bidrog sammen med Barrikaderne og den bevæbnede Politivagt til at give den ellers saa festlige og smukke Plads et øde, forretningsagtigt Udseende.

Men i Dag er det anderledes. Nu har Frederik V igen sin Plads i Solen, daglig omgivet af jublende, flagvinkende Børn og voksne, naar Vagtparaden med fuld Musik svinger ind paa Pladsen.

Du bør kende denne Statue! Ikke alene fordi den staar ved det Slot, hvortil vore Tanker saa ofte gaar, og paa den Plads, hvor vi i Tusindtal samles paa store Dage, men ogsaa fordi den er et Mesterværk — en af Europas skønneste Statuer.

Den er bekostet af det asiatiske Kompagni og udført i Bronze af J. B. Sally. Aar 1760, Hundrede-aarsdagen for Enevældens Indførelse, nedlagdes Grundstenen, men først i 1768 var Statuen støbt og opstillet, og endelig i 1771 blev den afsløret.

Amalienborg var dengang ikke Kongens Residens, men Mindesmærket for den glade, folkekære Konge blev opstillet her, fordi Amalienborg og hele Kvarteret omkring Amaliegade blev til i hans Regeringstid.

Kronhjorten

I Hørebillede fra Pigespejderdepotet

Formiddag paa Pigespejderdepotet ... Døren op og i, smaa og store Spejderpiger paa Indkøb. Telefonens Kimen og Ingses blide Stemme, der svarer: „Pigespejderdepotet“, hvorefter det som Regel varer ret længe, inden Telefonen atter kan kime. (Denne Gang var det Fromse, der simpelthen ikke kunde holde tæt med, at hun havde faaet Telegram fra Lady Baden-Powell.)

Ingeborg pakker og pakker; stadig kimer Døren og denne Gang er det Storstovet, der kommer ind, selveste „Kronhjorten“ — og snart jubler Fru Ryge og Ingse Lejrminder fra gamle Dage i Kor, og Ingse fortæller noget om 120 Kopper Kaffe, som Fru Ryge skulde have sat til Livs i en Lejr. Det lyder spændende.

Fru Ryge kender de fleste ikke, det er en af de rare og spejderinteresserede Damer, der sidder i Korpsraadet. Men naar I hører, at det er hende, som er „Akela-Patroljens“ besungne Divisionschef: „Kronhjorten“, saa ved I mere.

Jeg faar Fru Ryge til at fortælle lidt om alt det, hun oplevede, da hun endnu stod midt i Kampens Hede som et levende Midtpunkt for Trop og Division.

„Fru Ryge, var det paa Sjælland, De begyndte, det var da dér, Akela-Patroljen huserede?

„Nej, jeg startede skam i Nykøbing Mors. Det gik mig som andre, at en Dag stod der en Forsamling Pigebørn paa min Trappesten og sagde, at jeg skulde være deres Spejderfører, hvis jeg altsaa vilde, og det vilde jeg da nok, ikke? Og saa tænkte jeg lidt derover; jeg havde jo slet intet Kendskab dertil, og vi havde hverken Rejsesekretær eller fine Haandbøger dengang at blive klog af, men jeg lovede det da.“

„I min Tid var det Johanne Marie Petersen, der var Chef, og vi gik med lange, vide, blaa Bluser uden paa Nederdelen, brune Hatter, rødt Tørklæde og Spejderstav. Og hvor vi spejdede. Det var meget spændende med Baaltænding og med Øvelser med Armbind og meget andet.“

Og saa fortæller Fru Ryge om de Aar, hvor der var saa megen Sult i Landene efter den første Verdenskrig. I Rusland var det helt galt, og Spejderne havde det Job at samle gammelt Rugbrød sammen. En Gang om Ugen samlede de Skorper og tørt Brød fra hver eneste Husstand i deres Distrikt, og om Lørdagen blev det hele bragt til en af Spejdernes Fædre, der havde en Bagerforretning, hvor Brødet blev tørret fuldstændigt, hvorefter det blev sendt til Rusland. Der var mange, mange Sække hver Gang, og det var virkelig et stort Arbejde, vi der gennemførte. For Resten var Bageren Fader til Sangerinden Else Jena, der var Spejder i Troppen.

„Var De med i de første store Korpslejr?“

„Ja, i Christiansmindelejren var jeg med. Den første Brahe-Trolleborg Lejr var jeg ogsaa med til. Det var med at ligge i en Lade og bare lave Maden nede paa Marken.

„Kronhjorten“ maa pludselig le: „Jeg husker min første Lejr. Vi havde ikke Begreb om at ligge i Lejr. Vi havde jo øvet os i at tænde Baal, men saa regnede det noget saa umuligt, og Bondekongen spurgte, om vi ikke hellere vilde holde op med det dér og lave Maden inde paa Komfuret. Saa fik vi da Mad den Dag. Hvordan det ellers gik, husker jeg ikke, men vi maa vel have faaet mere Øvelse efterhaanden.“

„Hvornaar kom De til Sjælland?“

„Jeg kom slet ikke til Sjælland. Jeg kom til Nyborg, og det er ikke faa Gange, jeg er sejlet over Storebælt i „Spejderærinde“, for jeg var paa begge Sider. Der var ikke mange Spejdere paa Fyn, og i Odense manglede de Førere, saa dér fungerede jeg et Stykke Tid. De maa da kende Sonny og Kesse (Fru Herbert Hansen). De var i Troppen, og saa var der en Spejder Kit, hun gik alene til Bogense og tilbage igen en Dag for at tage 60 km Vandreprøven. Jeg vidste ikke det mindste om, at hun var gaaet alene. Vi var rystede.

Saa var der den store Divisionslejr, som Akela-Patroljen oplevede. Jeg kan godt huske Annesofie. Fru Thorbek var Tropsfører og havde Grethe med. Hun var en lille Trommeslager. Det var varmt — men spændende, den Lejr.“

„Har De ikke kendt Spejderchefen fra den Gang?“

„Jo, det har jeg da rigtignok. Hun ligner ganske sig selv. Hun var en vældig ivrig, lille Patuljefører. De Horsens Piger var flinke.“

Fru Ryge slutter med at sige: „Hvor talte vi meget om, hvor morsomt og dejligt det vilde blive, naar Spejderne voksede til og skulde være Førere i Korpsen og lede det fremover til at blive endnu bedre, de, der havde været Spejdere fra smaa af.“

Det er den Tanke, som stadig er alle Føreres: Gid mange smaa og store Spejdere i Korpsen en Dag maa staa som Førere for at fortsætte det Arbejde, „de gamle“ begyndte i de fjerne Tider, vi har hørt om. Og gid mange maa faa saa megen Glæde deraf, at de, som Fru Ryge, bevarer Interessen for deres gamle Korps usvækket gennem Aarene!

Vibs.

Hvad skal vi lave — de lange Sommerdage?

Egentlig gaar Dagene i en Lejr saa hurtigt og nemt, at der slet ikke kan være Tale om „lange Sommerdage“. Men smaa ledige Stunder er der altid, hvor Kniven listes op af Lommen.

At lade Fingrene lege med en Træklods, en Klump Ler eller en Stump Tovværk — medens man lader Solen gen-nembage sig eller sidder lyttende til det, der sker om-kring een — er saadan en dejlig Beskæftigelse.

Og medens man ser Mesterværket vokse frem mellem Hænderne, fyldes man med det, som saa fint kaldes „Skaberglæden“, som er en ren spontan Tilfredshed over at frembringe noget af ingenting.

Men vil du bruge Kniven, maa denne være god og skarp. Med god mener jeg, at den maa ligge godt i Haanden. Dolke er ikke gode, de har ofte saa unaturlige Skaf-ter. Din Kniv maa du slibe meget omhyggeligt, inden du tager i Lejr. Hold den for god til den Slibesten, som med Sikkerhed findes bag enhver Lo, og hvorover Toppens Spejdere straks ved Ankomsten til Lejren kaster sig.

Resultatet gi'r altid savtakke Æg. Om Knivens re-elle Behandling se „Pigespejderbogen“ Side 178.

Prøv først at skære dig en Vandrestok. En god solid Tvegekæp, du kan støtte dig til.

Skær dit Totem, Aarstal, forskellige Symboler paa det, der har din Interesse, Aarvaagenhed o. s. v.

En Papirkniv med et morsomt Skæft, f. Eks. en tynd Gren eller Kvist, som har været omslynget af Kapri-folium, om du kan være heldig at finde en saadan.

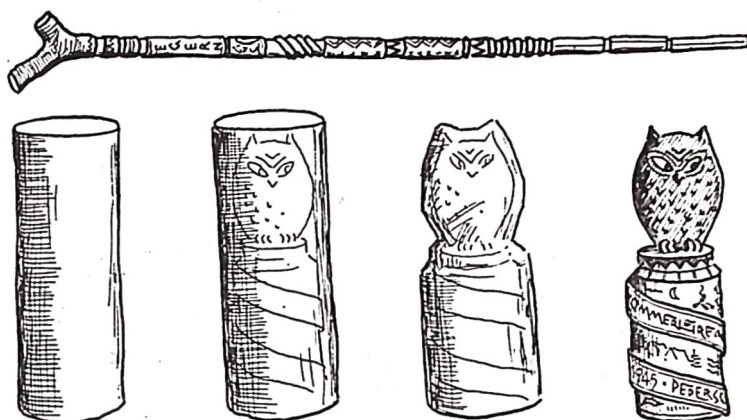
Bladet kan have Æg paa begge Sider eller blot den ene, være smukt glat og snittet rundt paa „Spidsen“. Selve Bladet maa være længere end Skæftet, det ser smuk-kest ud.

En „Budstikke“ er ogsaa en morsom Snilleopgave — lad Fantasien faa frit Løb i Udsmykningen. Det pynter utvivlsomt meget at pudse efter med Fil og Sandpapir paa de Sider, hvor du ikke foretrækker at lade Barken blive siddende.

En sværere Opgave er det at udskære Figurer, Statu-etter eller Totempæle.

En Træklods rettes op paa alle 4 Sider, og Figuren tegnes paa — set forfra — bagfra og fra de 2 Sider. De dybe Indsnit saves ned først, og derefter bruges Kniven, Stemmejern eller de forskellige Billedskærejern, som du nu kan finde anvendelige. Fil og Sandpapir maa ogsaa til og til sidst maaske Farve eller Bejdse.

Er du heldig at finde Blaaler i Nærheden af Lejrplad-sen, kan du, hvis der er mange Smaasten i, slemme dem ud i Vand; det kan godt lade sig gøre i Strandkanten. Har du en heldig Haand, kan du maaske lave smaa Fi-gurer. Hvis de ikke skal være meget smaa, bygger du først et lille Stativ af smaa Pinde og Snore, hvorover du klasker Leret i smaa Portioner. Det forhindrer Figurene i at synke sammen, naar Leret tørrer.

Men ogsaa Skaale, Kander eller andre Brugsgenstande er det fornøjeligt at frembringe.

Brændingen kan ske i en stor Urtepotte, lagt paa 2 Mursten, hvorimellem man fyrer.

Men en Brænding kan mislykkes — det er Keramikerens store Risiko, saa du maa eksperimentere lidt.

Du kan ogsaa forsøge med en Kiksdase helt over-dækket med Jord og Tørv. Ovnene, hvori du foretager Brændingen, maa være helt kold, før du aabner. Her er Anledning til at øve dig i Taalmod!

Hvis du ikke brænder Figurene — og ved Smaating er det ikke nødvendigt — kan du lade dem tørre i Skygge. Sollys faar Leret til at slaa Revner.

Medens Figurene er fugtige, kan de males med Farve-pulver udrørt i Dextrin eller Olie.

Synes du, at dine Fingre arbejder godt med Tovværk, skulde du studere: Tovværksarbejder af Axel Saugman. Der findes saa mange smukke Platter og Knob, som du kan komponere sammen til Fangsnore, Bælter og meget andet. Heri ligger et Virkefelt med uanede Muligheder! Prøv selv!

G. N.

Korpssekretær

En Stilling som Korpssekretær bliver ledig fra 1. Oktober eller 1. November 1945.

For at kunne komme i Betragtning maa vedkommende være over 20 Aar og have nogen Kontoruddannelse. Korpssekretæren skal arbejde paa Korpskontoret i Odense sammen med den nu-værende Korpssekretær. En Spejder, der er eller har været Fører, vil blive foretrukket.

Lønnen er efter Alder og Kvalifikationer.

Henvendelse med fyldestgørende Oplysninger sendes til Spejder-chefen, Læssøgade 199, Odense.

Alle Spejdere i og om København har jo haft en meget stor og god Oplevelse. Jeg tænker paa det store Stævne, som I alle har læst om i Avisen.

Planerne var allerede lagt for længe siden, hvor de 6 Ungdomskorps, Dreng- og Pigespejderne, K. F. U. K. og M., F. D. F. og D. U. I., der gennem deres øverste Ledere har arbejdet i Samraad med hinanden under Krigens Aar, havde besluttet, saa snart det lod sig gøre efter Befrielsens lykkelige Dage, at mødes til et stort Stævne for at vise hele Verden og hvem der ellers vilde se paa det, at her var vi trods Krig og Uaar, her var vi — og vi var blevet mange! Helst vilde jeg have vist jer Stævnet i gode Billeder, men Bladets Fotograf svigtede, og de tyve Billeder, jeg selv tog, var, som ogsaa ventet, mislykkede. Men det var Stævnet ingenlunde.

Trods vældige Regnbyger var det et hjertegodt Syn at se Opmarchen af de 16.000 unge i deres forskellige Uniformer og med de ikke mindre end 400 Faner, der smældede og vajede i de kraftige Vindstød, der fulgte med Bygerne, og som mindede om den Flagsang, der opstod i Krigsaarene:

„Et Flag er smukkest i Modvind.“

Det var en meget stor Anerkendelse for de mange Børn og unge, at Dronningen, Kronprinsessen, naturligvis i Uniform, Prins Knud og Prinsesserne Caroline Mathilde og Elisabeth kom til Stede. Ulveunger, Blaamejser, Grønsmutter og smaa bitte DUI'er trippede og hoppede af Spænding og Utaalmodighed og Begejstring — og slog smaa stilfærdige Kolbøtter i Grønsværene, naar Talerne blev dem for lange. Alle Drenge Ideal, Ove Holm, bød velkommen, Borgmester Bindslev talte og Prins Knud, saa Spejderne og Tilskuerne maatte raabe Hurra derved, og en lille DUI-Pige læste en Prolog, men glemte, at det smukkeste ved det danske Sprog er dets aabne lyse a'er. Drenge-spejderorkestre og FDF'er spillede godt og mandigt, og 6 Trompetister fra vor egen Lyngbydivision slyngede Fanfarer ud over Pladsen, saa Hjertet slog glad og forventningsfuldt i Brystet derved. Nedenfor Tribunen stod en Drenge-spejder med et vældigt Blæseinstrument af den Slags, der er slynget 5 Gange om Maven og et Par Gange om Halsen og ender i en vældig Trag, der var saa nypudset, at den skinnede om Kap med Solen, naar den nu og da viste sig smilende for at vise, at den godt kunde lide al den megen Ungdom og glade Vilje. (Heldigvis blæste han ikke i det, men gjorde kun Tilløb, dets Virkning maatte have været overvældende.) De blaa endte deres festlige Dag med at samles omkring Spejderchefen, som naturligvis havde trodset Rejsens eventyrlige

Besværligheder for at være med paa denne store Københavnerdag, og som saa fik Lejlighed til ved Selvsyn at overbevise sig om Troppenes og Divisionernes vældige Vækst herinde.

Det var en dejlig Dag.

Red.

At Aarhus Division har haft en stor Parade i Universitetsparken for de engelske Officerer, har været en stor Oplevelse for store og smaa. Divisionschef Fru Dahl ser i hvert Tilfælde ud til at være tilfreds med sine Piger — og det har vi hørt noget om, at Gæsterne ogsaa var.

Ikinilikpatruljen fra Hornslet skriver:

Ikinilikpatruljens første Mødedag efter Freden var allerede den 9. Maj. Skulde der være Møde? Ja, selvfølgelig, og det et ekstra godt Møde, nu kunde vi snakke løs om alt muligt, det var knap til at tro paa, men det allerbedste var, at vi kunde tone rent Flag i Ordets bogstaveligste Betydning.

Vi hentede vor Fane frem, og mens vi med dybeste Overbevisning sang „Vaj højt, vaj stolt, vaj frit vort Flag,“ rullede vi Fanen ud, det var Højtid.

I længere Tid havde vi trænet med Beredskabsmærket, og manglede kun en Aften. Føreren havde lavet en Dug med alle mulige Ting fra Beredskabsmærket klistret paa, dels som en Slags afsluttende Kimsleg, og dels til Brug ved hyggelig Afslutning. Midt paa Dugen var et Kort over Djursland Luftværnsreds, hvorfra der gik røde Traade ud til hver Plads med Identitetskort med Navn og Dannebrog, og selvfølgelig stod Dannebrog midt paa Bordet.

Efter at vi havde stillet den værste Sult, vi maatte i Anledning af Freden tømme alle de Fade, vi overhovedet kunde, fandt vi Sangbøgerne frem og sang og sang. Alle de nordiske Sange, de danske Sange og enkelte Spejdersange, men det var Fædrelandssangene vi blev ved med. Vi blev ved langt ud paa Aftenen, tank, der var ingen tyske Patruljer til at standse os, naar vi skulde hjem, vore Forældre kunde være rolige derhjemme, vi kunde ikke

holde op, Stemningen holdt os fangen, men vi maatte, og vi sluttede denne dejlige Aften med at rulle Fanen sammen til Tonerne af „Fra Himlen er du faldet“.

Ikinilik.

*

*I Odense-Troppenes Førerlejr
hændte der det helt usandsynlige —*

Vil I tro:

at vi fik Citronfromage med Flødeskum og
at der blev Flødeskum til overs,
at en Tommy huggede Brænde for os,
at „Fritidskæmperne“ tævede „Englænderne i Haandbold,
at man sang Velbekommensang i rygliggende Stilling,
at Kokasserne dominerede Lejren,
at vi fik en Salamander til Middag,
at vi var paa Kviejagt i Teltene Kl. 2,15,
at vi brændte Mørklægningen paa Lejrbaalet indtil Kl. 12
at Førerne gik med „Dimensioner“ i Hattene,
at den ene Tropsfører p. Gr. af Magelighed maatte mades,
at det var en Hyggelejr.
rahu — rahu.

*

Hymne fra Silkeborg (fra Divisionsturneringen).

Tænder klap,
vi gaar rundt i Sjap,
Næsen drypper, Haaret hænger,
vi kan næsten ikke længer
tænke mer,
som I sikkert ser.

Sur, sur, sur,
sikken pragtfuld Tur.
Vi skal lave Baare, Hytte,
der kan os mod Sne beskytte.
Ak, ak, ak,
Hytten, ja den sprak.

Kringe-ling,
underlige Ting
skal vi gaa omkring og lave,
mens det rumler i vor Mave,
pst, pst, pst,
alt er saare trist.

Gips og Spor
svømmer væk i Jord.
Høje Stab, mon I kan nænne
saa'n rigtig slemt at skænde,
vi ved nok,
vi bli'r Nr. Sjok.

Men trods alt
er det ej saa galt.
Vi kan endnu højlydt grine
og hvis ikke, Død og Pine,
Slud, Slud, Slud,
ih, hvor ser vi ud!

Spejdere, der vender hjem

Mårta har ringet og fortalt, hvad hun har oplevet.

Med Margit Rosenhoff som Leder er en hel Trop Pige-spejdere og en Flok Blaamejser vendt hjem fra *Goteborg*, og ved en Parade i Spejderhuset har de hilst paa deres Souschef og overrakt Korpset Dagbøger og Fanen, som de fik i det fremmede, og som nu skal deponeres hos Korpset, mens Spejdere og Blaamejser drager hjem til deres egne Byer rundt om i Landet for at være danske Spejdere paa dansk Jord. Det maa være helt sært for dem og meget vemodigt at skulle skilles, for fælles Længsel og Udlændighed har bundet dem godt sammen i Holger Danskes Trop og Holger Danskes Ring, som Blaamejserne har kaldt sig.

Nu ligger deres Bøger og Blade paa mit Bord, og det er en meget fængslende Læsning. Jeg læser om Troppen, der fik sin „Daab“ paa en meget regnfuld Dag, men dog ikke lod sig forknytte, men stadig voksede, saa den kunde skyde Knopskydning med nye Patruljer og Blaamejseflokkene. Deres svenske Kammerater har været mageløse imod dem, de har stillet deres Lokaler til Raadighed og har skaffet Uniformer og har paa een Gang ladet de danske Spejdere leve deres eget Liv og samtidig i godt Fællesskab med de mange, mange Gøteborgspejdere, som de naturligvis har holdt fælles store Fester som Sct. Georgsdag og Alverdens Pigespejders Dag med. Dreng- og Pige-spejdere har ogsaa arbejdet godt sammen, kan man se af Beretningerne, og gennem det altsammen gaar Længselen efter Danmark, Ængstelsen for Udviklingen hjemme og Drømmen om Befrielsens Dag. Men ellers slaar de Kat-ten af Tønden og tager Prøver og glemmer sommetider at møde, saa Margit maa rulle sig ud og være vred (det troede jeg slet ikke, Du kunde?) og altid er deres Nøgler væk i afgørende Stunder, men de er jo da heldigvis heller ikke i Udlændigheden Spejdere for ingenting og dirker sig ind endda!

Vi ønsker jer af Hjertet velkommen hjem, store og smaa, og sender jer vor Tak for jeres Trofasthed i det fremmede. En særlig Tak til Margit for hendes store Energi og Redebonhed! I har faaet en Chance, som jeres Kammerater her hjemme kan misunde jer, nemlig den at opleve et internationalt Fællesskab og Kammeratskab. Bring lidt af dette store Kammeratskabs Sus med ud i jeres nye danske Troppe og forsøm aldrig nogen Lejlighed til at fortælle om, hvad I lærte, hørte, saa og fornå, da I længtes!

Velkommen hjem og vel mødt!

Annesofie.

Hanne Christiansen, Sarjektjokko.
Else Madsen, Bente Skensved, Lis
Pettersen, Vibeke Henriksen, Grethe
Henriksen, Kirsten Biehl, alle fra
Graasten. Lillian Mikkelsen, Eva Rin-
dal og Karen Terkelsen, fra Birgitte
Gjøes Trop.

Emmy Højbjerg Larsen, Ulla Jacob-
Petersen, 2. Aabenraa. Kirsten Aal-
ling og Mary Midtgaard fra Rødding.

Bladtrolden nynner:
„Saa kom den Tid
vi længtes mod —“

Paa Grund af Sommerferie er

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6. København Ø. lukket

i Tiden 15.—31. Juli

Til 1. September

søger jeg en ung Pige til at passe min
lille Pige paa 2 Aar og til at udføre lettere
huslig Gerning.

HANNA LUND
Læssøegade 199 - Odense

Lille Nyhed

til Brug ved Prøverne

Ark med Nordens Flag	
i reglementerede Størrelser og med Farve..	0,35
Kort med Nordens Flag og Vaaben, 10 Stk..	0,25
March- og Lejrsangbogen 1945.....	0,50
Træsandaler m. brune Remme,	
Str. 32—39	9,50 10,50
Bevar Sommerens Minder i en Dagbog.....	2,25

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6

København Ø.

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Holmblad Lund, Korpskontoret, Læssø-
gade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

POSTBOX

Fru Ellen From Petersen, Stationen, Maaløv.

REDAKTION AF FØRERBLADET

Læssøgade 199, Odense. Postgiro 33633. Alle Bi-
drag til Bladet sendes inden den 25. i Maaneden
for at kunne komme med i det først udkommende
Blad.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Ellemosevej 89, Hellerup,
hvortil alle Bladbidrag sendes inden den 5. i hver
Maaned, hvis de skal naa at komme i Betragtning i
det først udkommende Blad.

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Ellemosevej 89, Hellerup
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til »PIGESPEJDERNE«, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.
EKSPEDITION og TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 24. Juli 1945. 27821